

БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
РЕПУБЛИКА СРПСКА
ВРХОВНИ СУД РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
Број: 83 0 К 011488 17 Квлз
Бања Лука, 02.03.2018. године

У ИМЕ РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ!

Врховни суд Републике Српске у вијећу састављеном од судија Весне Антонић, као предсједника вијећа, Даниеле Миловановић, Обрена Бужанина, др Вељка Икановића и Горане Микеш, као чланова вијећа, уз учешће записничара Соње Матић, у кривичном предмету против осуђеног Н.Ц., због продуженог кривичног дјела злоупотребе службеног положаја или овлашћења из члана 347. став 4. у вези са ставом 3. Кривичног закона Републике Српске, одлучујући о захтјеву за заштиту законитости који је поднио бранилац осуђеног, адвокат Д.В. из Б., против правоснажних пресуда Основног суда у Зворнику број 83 0 К 011488 16 К 2 од 11.10.2016. године и Окружног суда у Бијељини број 83 0 К 011488 17 Кж 2 од 07.02.2017. године, у сједници вијећа одржаној дана 02.03.2018. године, донио је

ПРЕСУДУ

Захтјев за заштиту законитости се одбија као неоснован.

Образложење

Пресудом Основног суда у Зворнику број 83 0 К 011488 16 К 2 од 11.10.2016. године, оглашен је кривим Н.Ц. због продуженог кривичног дјела злоупотребе службеног положаја или овлашћења из члана 347. став 4. у вези са ставом 3. Кривичног закона Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске" број 49/03, са измјенама, у даљем тексту: КЗ РС) и изречена му је новчана казна у износу од 15.000,00 КМ, коју је дужан платити у року од 60 дана рачунајући од дана правоснажности пресуде. Истом пресудом осуђени је обавезан да плати трошкове кривичног поступка.

У поступку по жалби браниоца тада оптуженог, Окружни суд у Бијељини је пресудом број 83 0 К 011488 17 Кж 2 од 07.02.2017. године, одбио ту жалбу, те потврдио цитирану пресуду Основног суда у Зворнику.

Против цитираних пресуда Основног суда у Зворнику и Окружног суда у Бијељини, бранилац осуђеног, је поднио овом суду захтјев за заштиту законитости (у даљем тексту: Захтјев) због повреде одредаба кривичног поступка из члана 311. став 1. тачка г) Закона о кривичном поступку Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске" број 53/12, у даљем тексту: ЗКП

РС) и због повреде Кривичног закона из члана 350. став 1. тачка а) ЗКП РС, са приједлогом да се побијане пресуде преиначе и осуђени ослободи од оптужбе.

У одговору на Захтјев, републички тужилац Витомир Солдат је поднеском број Т14 КТЗ 0001794 17 од 15.08.2017. године, предложио да се захтјев за заштиту законитости одбије као неоснован.

Приликом одлучивања о захтјеву овај суд се, у смислу одредби члана 354. ЗКП РС, при испитивању правоснажне пресуде ограничио само на оне повреде закона на које указује подносилац захтјева, те је одлучено као у изреци ове пресуде из слиједећих разлога:

Захтјев за заштиту законитости се, у смислу одредби члана 350. став 1. ЗКП РС, може поднијети против правоснажне пресуде само у случајевима повреде Кривичног закона, те повреде одредаба кривичног поступка из члана 311. став 1. тачка г) ЗКП РС, која се манифестује у повреди права на одбрану, учињених у првостепеном или жалбеном поступку, а уз ограничења прописана у ставу 2. и ставу 3. овог члана.

Захтјевом браниоца се указује на повреде одредаба кривичног поступка из члана 311. став 1. тачка г) ЗКП РС и повреде Кривичног закона, тврдњом да нижестепени судови нису водили рачуна о правилима поступка којима се обезбјеђује да не дође до осуде оптуженог за дјело за које није доказано да је учинио и да нису водили рачуна да ли постоје сва битна обиљежја кривичног дјела за које је оптужени осуђен, те да тиме није примјењен принцип прописан у члану 3. став 2. ЗКП, по коме сумњу у погледу постојања чињеница које чине обиљежја кривичног дјела, суд рјешава одлуком на начин који је повољнији за оптуженог.

Међутим, иако се позива на напријед наведене повреде, из разлога у образложењу Захтјева, произлази да се Захтјевом искључиво доводи у питање правилност чињеничне основе побијане пресуде, те се на темељу чињеничних недостатака пресуде које подносилац Захтјева види, гради теза о почињеној повреди Кривичног закона, као и по повреди права на одбрану.

Како се захтјев за заштиту законитости у смислу цитираних одредби из члана 350. ЗКП РС не може улагати по основу чињеничних недостатака правоснажне пресуде, то је поднесени захтјев неоснован, јер повреда Кривичног закона, као основ за подношење овог правног лијека против правоснажне пресуде, подразумијева да су у тој пресуди потпуно и правилно утврђене одлучне чињенице, а да се правилном примјеном закона на такву чињеничну основу, имала донијети другачија одлука. У сваком случају, насупрот тврдње подносиоца Захтјева, по оцјени овог суда, у описаној реалној дјелатности осуђеног у чињеничном опису изреке првостепене пресуде, садржана су сва обиљежја продуженог кривичног дјела злоупотреба службеног положаја или овлашћења из члана 347. став 4. у вези са ставом 3.КЗ РС. Осим тога, првостепени суд је након детаљне анализе и оцјене свих изведених доказа, у поступку спроведеног у складу са одредбама ЗКП РС, извео правилан закључак, којег је прихватило и вијеће другостепеног суда, да се у радњама осуђеног стичу сва битна обиљежја предметног кривичног дјела.

Обзиром да су разлози из Захтјева којима се указује на повреду Кривичног закона потпуно идентични са разлозима којима се указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 311. став 1. тачка г) ЗКП РС, истом тврдњом да нема доказа да је осуђени починио предметно кривично дјело у продуженом облику, то из оцјене неоснованости захтјева по основу повреде Кривичног закона, произилази да је захтјев неоснован у погледу повреде одредаба кривичног поступка из члана 311. став 1. тачка г) ЗКП РС.

Из наведених разлога овај суд је у смислу одредбе члана 355. ЗКП РС, одлучио као у изреци пресуде, те је захтјев браниоца осуђеног одбијен као неоснован.

Записничар
Соња Матић

Предсједник вијећа
Весна Антонић

Тачност отправка овјерава
руководилац судске писарнице
Амила Подрашчић